

عنوان مقاله:

کاهش ریسک بلایا و توسعه پایدار در آمایش سرزمین

محل انتشار:

اولین کنفرانس مهندسی برنامه ریزی و مدیریت سیستم های محیط زیست (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سید احمد رضا یکانی فرد - دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری، عضو هیات علمی پژوهشکده سوانح طبیعی

مقصود محرم پور - کارشناس ارشد پژوهشی پژوهشکده سوانح طبیعی

نورالدین پناهی - دانشجوی دکتری اقلیم شناسی و عضو باشگاه پژوهشگران جوان علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

بلایای ناشی از مخاطرات طبیعی نظیر سیل، خشکسالی، زمین لرزه، بارانهای موسمی، آتش سوزیهای جنگلی، بیابانزایی، هجوم حشرات، به طرق مختلف توسعه را تحت تأثیر منفی خود قرار می دهند. بلایا، به زیر ساختها، شریانهای حیاتی و تأسیسات حیاتی صدمه وارد می سازد که همین امر منجر به خسارتهای انسانی، مالی و زیست محیطی می گردد. بازسازی این خسارات، نیازمند تأمین مالی است، که اغلب هم موجب می شود منابع مالی تخصیص یافته و برنامه ریزی شده برای توسعه و تأمین خدمات، به بازسازی اختصاص یابد. بدین ترتیب، بلایا با کاهش دارائیهای موجود و ایجاد خلل در امر برنامه ریزی، موجب تأخیر در اجرای برنامه های توسعه ای می شوند. بلایا همچنین با تشدید فقر، ایجاد خلل در فعالیتهای صنعتی و فعالیتهای اقتصادی کوچک، و از کار انداختن شریانهای حیاتی فعالیت اقتصادی و تأمین خدمات، پتانسیل اقتصادی جامعه را کاهش می دهند. بلایا همچنین با ایجاد مرگ و میر، جراحات و صدمات روحی بلند مدت، که به افراد آسیب دیده تحمیل می کنند، موجب کاهش سرمایه انسانی می گردند. لذا از آنجایی که نتیجه و ماحصل فعالیت های صورت گرفته در زمینه آمایش سرزمین چیزی جز ایجاد بستری مناسب برای برنامه های عمرانی آتی نمی اشد و برنامه های عمرانی نیز هدف در ایجاد توسعه ای پایدار و جلوگیری از به هدر رفتن منابع و ساماندهی امکانات برای نسلهای فعلی و آتی دارند لذا ضرورت پرداختن به مسئله فوق بیش از پیش احساس می گردد.

کلمات کلیدی:

کاهش ریسک بلایا، توسعه پایدار و راهکارهای کاهش ریسک بلایا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/51034>

